

Sygn. akt I CSK 413/18

POSTANOWIENIE

Dnia 27 lutego 2019 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Dariusz Dończyk

w sprawie z powództwa J.O.

przeciwko „P.” S.A. w K.

o zapłatę,

na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej w dniu 27 lutego 2019 r.,

na skutek skargi kasacyjnej powoda

od postanowienia Sądu Apelacyjnego w [...]

z dnia 16 lutego 2018 r., sygn. akt I ACz [...]

,

1) odmawia przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania,

**2) nie obciąża powoda kosztami postępowania przed Sądem
Najwyższym poniesionymi przez stronę pozwaną.**

UZASADNIENIE

Określone w art. 398⁴ § 2 k.p.c. wymaganie uzasadnienia w skardze kasacyjnej wniosku o przyjęcie jej do rozpoznania zostaje spełnione, jeśli skarżący wykaże, że w sprawie występuje istotne zagadnienie prawne, istnieje potrzeba wykładni przepisów prawnych budzących poważne wątpliwości lub wywołujących rozbieżności w orzecznictwie sądów, zachodzi nieważność postępowania lub skarga kasacyjna jest oczywiście uzasadniona. Cel wymagania przewidzianego w art. 398⁴ § 2 k.p.c. może być zatem osiągnięty jedynie przez powołanie i uzasadnienie istnienia przesłanek o charakterze publicznoprawnym, które - zgodnie z art. 398⁹ § 1 k.p.c. - będą mogły stanowić podstawę oceny skargi kasacyjnej pod kątem przyjęcia jej do rozpoznania. Na tych jedynie przesłankach Sąd Najwyższy może oprzeć rozstrzygnięcie w kwestii przyjęcia bądź odmowy przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania.

W skardze kasacyjnej od postanowienia Sądu Apelacyjnego w [...] z dnia 16 lutego 2018 r. powód J.O. oparł wniosek o przyjęcie skargi kasacyjnej do rozpoznania na przesłance określonej w art. 398⁹ § 1 pkt 4 k.p.c.

Odwołując się do treści wniosku o przyjęcie skargi kasacyjnej do rozpoznania stwierdzić należy, że nie zostały przez skarżącego przedstawione wystarczające motywy pozwalające na uznanie, iż skarga kasacyjna jest oczywiście uzasadniona. Wyróżniona w art. 398⁹ § 1 pkt 4 k.p.c. przesłanka przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania zachodzi wtedy, gdy zasadność zarzutów podniesionych w skardze kasacyjnej wynika *prima facie*, bez głębszej analizy prawnej. Dotyczy to więc jedynie uchybień przepisom prawa materialnego albo procesowego, zarzucanym sądowi drugiej instancji w skardze kasacyjnej, o charakterze elementarnym polegających w szczególności na oparciu rozstrzygnięcia na wykładni przepisu oczywiście sprzecznej z jednolitą i ugruntowaną jego wykładnią przyjmowaną w orzecznictwie i nauce prawa, na zastosowaniu przepisu, który już nie obowiązywał względnie na oczywiście błędnym zastosowaniu określonego przepisu w ustalonym stanie faktycznym. Tymczasem skarżący w zawartym w skardze kasacyjnej wywodzie wskazującym na występowanie przesłanki oczywistej zasadności skargi kasacyjnej ogranicza się

jedynie do ogólnej prezentacji orzecznictwa Sądu Najwyższego dotyczącej pojmowania sprawy cywilnej i dostępności drogi cywilnej. Nie podjął on jednak próby powiązania merytorycznego między sygnalizowanym podejściem interpretacyjnym Sądu Najwyższego do wykładni art. 1 i 2 k.p.c. a przedmiotem sprawy, w której wniesiona została skarga kasacyjna. Tymczasem Sąd drugiej instancji przyjął, że na mocy przepisu szczególnego, tj. art. 83 e ustawy z dnia 16 kwietnia 2004 r. o ochronie przyrody (obecnie - jedn. tekst: Dz.U. z 2018 r., poz. 1614 ze zm.) do rozpoznania sprawy są powołane organy administracji. Wskazać więc należy, że zgodnie z art. 2 § 3 k.p.c., nie są rozpoznawane w postępowaniu sądowym sprawy cywilne, jeżeli przepisy szczególne przekazują je do właściwości innych organów. Istota przesłanki przyjęcia skargi kasacyjnej z art. 398⁹ § 1 pkt 4 k.p.c. sprowadza się do wykazania jej oczywistej wadliwości stanowiska Sądu drugiej instancji, które zostało wyrażone w zaskarżonym orzeczeniu, a zatem na skarżącym spoczywał obowiązek wskazania *ad causam* oczywistej zasadności wniesionej skargi kasacyjnej.

W sprawie nie zachodzi także nieważność postępowania, którą Sąd Najwyższy bierze pod rozwagę - w granicach zaskarżenia - z urzędu (art. 398¹³ § 1 k.p.c.).

Z przytoczonych względów należało odmówić przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania (art. 398⁹ § 2 k.p.c.). W przedmiocie kosztów postępowania kasacyjnego orzeczono na podstawie art. 102 w zw. z art. 391 § 1 i 398²¹ k.p.c.